

Milí bratři a sestry,

dovolte, abych vás opět při příležitosti začátku nového roku, tentokrát na konci s nulou, pozdravil a popřál vám do něj Boží pokoj, radost, Boží vedení a ochotu poslouchat a následovat našeho Pána, ať vás povede kamkoli.

Uvědomuji si, že píše již druhou desítku těchto novoročních dopisů a nerad bych z toho udělal prázdnou tradici. Dokonce jsem byl „v pokušení“ letos žádný dopis nepsat. Potom jsem byl ale osloven jedním veršem Bible a rozhodl jsem se ho s vámi sdílet.

V mnoha minulých dopisech jsem vyslovoval naději, že by to mohl být dopis poslední, protože by se Pán v nadcházejícím roce vrátil. Nepíši to proto, že bych propadl některé z teorií vypočítavajících, kdy Pán Ježíš opět přijde, a dokonce před takovými teoriemi varuji, ale protože Bible říká jasně, že Ježíš přijde brzy, a já se na to fakt těším. K těmto mým úvahám ke mně promluvil druhý dopis Petra 3,11–12:

Když se toto všechno rozplyne, jací musíte být ve svatém způsobu života a zbožnosti vy, kteří očekáváte a urychlujete příchod Božího dne.

Zasáhlo mne slovo *urychlujete*.

Musím se přiznat, že jsem si při dřívějších čteních Bible tohoto slova nepovšiml. Pokud ho vezmeme vážně, znamená to, že Otec při stanovení dne druhého příchodu Pána Ježíše počítá i s námi. Já i ty máme výsadu ovlivnit, resp. urychlit návrat Pána. Co tedy můžeme udělat pro Kristův návrat v právě začínajícím roce?

Asi mne nenapadlo všechno a mnozí si něco doplníte, ale několik nápadů mám.

Skutečně očekávejme Ježíšův návrat. Asi se na Kristův návrat horlivěji těší naši sourozenci v zemích, kde jsou pronásledováni. Mnoho z nich nemohlo oslavit Vánoce veřejně a někteří si je připomínali dokonce ve vězeních. Nám více hrozí, že se na zemi zabydlíme, protože se máme ve srovnání s většinou světa i z pohledu historie velmi dobře. Rád si užívám všeho, co máme k dispozici. Přesto vím, že po Ježíšově návratu to bude nesrovnatelně lepší.

Budme vděční za to, co máme, více než nespokojeni s tím, co nemáme. Pokud přehlídíme to, co od Boha dostáváme, není to signál, že si ho vážíme a fakt o něj stojíme. Na Vánoce jsme projevíli vděčnost těm, kteří nám dali nějaký dárek, a to dokonce i v případě, že se do našeho očekávání úplně nestrefili. O co více si vděčnost za své dobré nezasloužené dary zaslouží Bůh.

Střežme své vztahy a udržujme jednotu ve svazku pokoje. Můžeme mít různé názory na politiku, ekologii, dokonce na chvály, kázání a svědectví v našem sboru. Je potřeba o některých věcech mluvit a hledat řešení. Nedovolme ale, aby nás tyto rozdílné pohledy rozdělovaly. Bible opakovaně připomíná, že Bůh jedná tam, kde je jednotu. Myslím proto, že jednotu Božího lidu při nezanedbání úcty k pravdě urychluje Kristův návrat.

Zvěstujme evangelium, protože zvěstování evangelia všem národům je jedna z jasných biblických podmínek Kristova návratu. Někdo bude zvěstovat svému sousedovi, někdo někomu na druhé straně světa. Obojí je stejně důležité a urychluje obojí Kristův návrat.

Budíme nasyceni Božím slovem, k čemuž nemůže dojít bez věnování času čtení a poznávání Bible. To nás ochrání mimo jiné před různými bludy, naučí nás zvěstovat skutečné evangelium království a také dá spolu s Duchem svatým sílu být ve svatém způsobu života a zbožnosti.

Nedíval jsem se při psaní letošního dopisu moc zpět, i když je spousta dobrých věcí, které se staly, a bylo by užitečné je připomenout. Podíval jsem se dopředu. Je před námi nový rok. Nevíme, zda nám ho Bůh dá celý. Ale víme, že bude s námi, že nás nikdy neopustí a že má pro nás připravené příbytky ve svém království.

Kéž čas, který nám dává, prožijeme k Boží slávě a vstoupíme do všech dobrých skutků, které stvořil, abychom v nich chodili. Těším se na to, co je přede mnou osobně i před námi společně, a jsem rád, že část z toho mohu prožít právě ve společenství našeho sboru.

Takže ještě jednou vám všem přeji naplněný a radostný rok 2020 a připomínám, že Bůh je na vaší straně. On je s námi. Dal za nás svého syna, jak by nám s ním nedal vše.

V Praze 1. ledna 2020

Lubomír Ondráček